

Buitenland.

Duitschland. Dr. Zahn en de Tubinger-school.

Onze medebroeder en medestrijder voor de Gereformeerde waarheid, Dr. Zahn te Stuttgart, begeeft zich geregeld naar de Universiteit te Tübingen, om aldaar voorlezingen te houden als een getuigenis tegen den heerschenenden geest aan de Universiteit aldaar. Het schijnt wel, alsof de geest, die eenmaal een Bar besleed, in Tübingen den boventoon is blijven houden.

De voordrachten van Dr. Zahn worden door 30 à 40 studenten gevolgd; dit getal zou grooter zijn, indien deze voordrachten niet gedurende de college-uren gehouden werden.

Dr. Zahn heeft zich voorgenomen met het oog op zijn ouderdom en lichaamszwakte alleen dezen winter de voordrachten te houden en begon er mede op aan teek van het Württembergische kerkbestuur, dat daarmede een daad van geloof en van moed tegenover de Universiteit deed, gelijk hij in een rondgaand schrijven aan de prelaten der Württembergische kerk te kennen gaf. Wij ontleenen aan dit schrijven het volgende:

Het zijn eigenaardige gevoelens, waarmede ik des avonds te 4.44 den Stuttgartertuin instap en in den donkeren nacht naar Tübingen rijd. Men heeft drie uren nodig, om met den randsaam voortstroomenden trein naar Muzenstadt te komen. Dan heeft men tijd om over veel na te denken, o. a. over het volgende: »Waarom doet gij eigenlijk deze reis, gij, een Pruis, die hier naar Zwaben gekomen zijt, predikant van de kleinste gemeente in het land en nog wel van Gereformeerde belijdenis, reeds oud en lichamelijke veel lijdend, waarom gaan niet andere, betere krachten daartoe, om bij den grooten nood waarin de landkerk verkeert, voorlezingen te houden over de betekenis van de wet van Mozes, om het zoo zwaar belastende Oude Testament weder een geschiedkundige apologetische dienst te laten vervullen? Ja, waarom doet gij dat? Is er dan onder de vele geleerde mannen in het land niet één, die in uwe plaats kan treden, om te Tübingen de bandier voor de overgangelijke waarheid der Schrift omhoog te heffen? Hoe onuitsprekelijk treurig is het met u Evangelisch-theologische faculteit gesteld! Volgens Weizsäcker is Jesus niet naar Jerusalem gegaan om zich daar te laten doden; volgens Häring is Hij daar niet gestorven als het groote zoenoffer; volgens Gottschick moet alle autoriteit der Schrift, als men deze als een wet beschouwt, op zijde gezet worden; volgens Buder kan men niet zeggen wat positief is; volgens Grill heeft Wellhausen toch zeer veel waars gezegd en Hegler gaat in zijne inleiding tot het Nieuwe Testament zoo ver naar links, als men in Tübingen maar gaan kan. Met welke leerlingen wordt niet alleen de kerk der reformatie, maar de geheele Christelijke kerk op zijde gezet! De gevolgen zijn door u ieder te zien; altijd groter wordt de tweespalt tusschen heiligen de kerk en de heerschenende Tübingerschool leert; altijd heviger de strijd tusschen consistorium en faculteit; altijd betreurenwaardiger de schipbreuken van vele jonge theologen; altijd luider het klagende van vrome ouders; altijd lediger de studeerenden zelden... Het schijnt mij toe, dat het hoog tijd is... Alle krachten te werken aan de oprichting van een theologisch professoraat te Tübingen, dat alleen optreedt en den studeerenden den weg wijst, om met een goed geweten zich aan die belijdenis te onderwerpen. Waarom zwijgt men en laat de dingen loopen gelijk zij loopen?... Dat ongenakkelijke wijgen is de ondergang; de menschen dienst verderft ons; de valsche lichte en het ontzeten van personen zijn onze grootste vijanden. Waarom kan een Gottschick naar Tübingen komen, zonder dat men hem te voren zorgvuldig heeft gevraagd naar zijne gevoelens? Waarom kan Weizsäcker in Hegler een discipel wesen, die zijne beschouwingen volgt, en waarom kan hij in de koude en bekwaamste van de ontwikkeling van Tübingen tegenhouden?... Wij hij niet om te vreesen. Hij zelf heeft weinig hoop op de toekomst der faculteit, want hij zegt in zijn jongste academische rede, dat velen gelooven, dat zij zich heeft overleefd!... De brief sluidt met een aanmaning aan de kerkbestuurders van Würtemberg, om met alle macht voor de vertegenwoordiging van de reformatorische belijdenis van de Tübingerschool te arbeiden.

Het doet ons goed, dat men den bidden strijder voor de Gereformeerde waarheid, dien men van Lutherische zijde zoo dikwijls vinnig heeft doorgestreekt, wegens zijn trouw aan de Gereformeerde belijdenis — met name aan wat hart der belijdenis is te noemen, de leer der verkiezing — nu ook van Lutherische zijde heeft aangesocht, om tegen de onkenningen der Tübingerschool te strijden. De Heere geve hem nog langen tijd gezondheid en kracht.

Gemeengd Nieuws.

Een pruiser vreeser, de Roomsche pastoor A. Berti, vroeger te Niedermargatt in de Elzas, ontving van een lid zijner gemeente de som van 1950 francs voor een bepaald doel, en dit onder het zegel van de kerk. Toen de betrokken persoon gestorven was, misten de erfgenamen genoemde som. De kantonrechter deed den pastoor een verhoor ondergaan, waarbij deze laatste onder eede verklaarde, dat hij niets wist. Later kwam alles aan den dag, waarop de pastoor in beeltenis geboonen werd. Voor de gewonen beelden de pastoor de ware toedracht der zaak, doch verklaarde tevens, dat hij wegens het geheim der biecht over de echenking niets mededeelen kon. Onderaanmerking van verrachtende omstandigheden, veroordeelden de gewonen den pastoor tot een gevangenisstraf van een jaar en drie maanden, omdat zij van oordeel waren, dat de pastoor een valschen eed gedaan had. Nu houdt de Urkantonsrechtster afzake, dat de pastoor juist zoo gedaan heeft, als de kerkelijke verordeningen hem dit voorschrijven. Een Roomsche priester mag niet roemen: ik weet wat, maar kan het niet mededeelen, maar moet verklaren: ik weet absoluut niets.

Als men weet, dat de Pruisische Staat den Roomschen priester toestaat het afleggen van getuigenis te weigeren, zal men begrijpen, dat de gewonen den pastoor tot gevangenisstraf veroordeelden.

De Engelsche gezant te Konstantinopel decideerde in het eind van Januarij n. s. dat door de Turken ongeveer 25000 Anaristen zijn vermoord. Dit offer verkrijgt men, wanneer men alleen rekening houdt met officieele berichten. Maar hoeveel gruwdaaden zijn op de arme Anaristen begaan, wanneer geen haan gekraakt heeft? Wanneer zal aan dit alles een einde gemaakt worden? Engeland werpt de schuld op Rusland, welk Rijk gewoerd heeft een eenige actie tegen Turke te beginnen, hetzij alleen of in vereniging met andere mogendheden. Mocht het »blauw-boek», waarin de justiciele bijzonderheden omtrent de gepleegde moorden worden mededeeld, de consciëntie zoo doen ontwaaken, dat er een eind gemaakt werd aan de wredeheden der Turken.

In Noord-Amerika is de Roomsche kerk in hare openbaring juist geheel anders als in Europa. Alle eeuwenwonderen heeft de tegenwoordige paus noodig om over dat deel zijner kerk, dat in de nieuwe wereld ligt, zijn herderlijk te blijven waken. Telkens dreigen conflicten, nu eens op groter, dan weder op kleiner schaal. Zoo schortte de bisschop van Nebraska twee priesters, die niet geboren waren geweest. Een van hen, pater Murphy, daarbij gestemd door de leden zijner kerk, besloot zich in het bezit der kerk te handhaven. De zaak kwam voor de rechtbank, die Murphy in het bezit van het kerkgebouw liet. De bisschop heeft Murphy daarop geëxcommuniceerd en een andere ambtsdrager in zijn plaats gesteld. Desniettemin gaat Murphy voort in zijn kerk de mis te houden, en vele leden der gemeente volgen hem.

WINKEL.

Door Kinderen.

DE WEERPROFEET.

Al heel lang zijn er menschen geweest, die hun best deden om 't zoover te brengen, dat zij konden voorafzagen welk weer het zijn zou. Eeuwen lang kon men in de almanakken vinden, hoe het weder zou wesen in elke maand van het komend jaar. En in verscheiden landen verschijnen zulke almanakken nog; ja meniger zoo 200'n boekje eenvoudig niet: ja als er 't weer niet instaat?

Dusver is het echter niet gelukt met zekerheid waken en maanden vooruit te spellen, of het dan en dan al of niet zal wesen, regenen enz. Of het er ooit toe komen zal, is de vraag. Alleen moet ik hierbij opmerken dat, kwam men werkelijk zoover, hierna niets kwaads zou steken. Men voorspelt nauwkeurig de verschijning der kometen, het aanbreeken van zonsverduisteringen en zoo meer. Dus mogen we ook wel, als het kan, het weder voorspellen. Heel wat anders zou wesen als wij het weer eigenmachtig wilden vaststellen. De waarszeggers en toovenaars, die gunstigen wind verkoopen of de regenmakers in Afrika bedrijven ijdele dwelvelust en looflijke bedriegerijen. Jaren geleden heb ik u eens van zulk een weermaker of leverer een bedrieger, die deed of hij 't weet maken kon, verteld. Denk maar aan den schout van Misdorp!

In den laatsten tijd is ook vaak weer beproefd het weder te voorspellen, o. a. om 200 schepen te kunnen waarschuwen als er storm op handen is, of ook den landbouwer er dien te wesen. Doch het is dusver niet gelukt het veel verder te brengen dan tot voorspellingen, die aldaar over den volgenden dag en nog een of soms twee loopen. De oude almanakmakers wisten trouwens dat nog niet eens, en schreven kalmpjes maar wat neer. Trouwens, het zou al heel raar moeten loopen, als het in Januarij bij ons niet eens koud was en als er in Maart geen beien waren. En hadden ze 't eens een keer geraden, dan werden ze zeer lange jaren geloofd. Ook weten we hoe zeelie en boeren, die veel op de lucht en den wind acht geven, daarom dikwijls vrij zeker kunnen zeggen hoe 't weer zijn zal. Ook sommige dieren toonen dat, door b. v. in hun schuilplaatsen te kruipen of wel er uit te komen. En dat het weerglas ook wel wat geeft om te zeggen of men een regenscherm zal meenen of niet, dat weet gij. Bovendien zijn er nog allerlei werktuigen, die er soms heel aardig uitzien, die zoo eenigzins vertellen wat weer we krijgen. Men noemt ze *barometers*, omdat men er uit ziet, hoe 't met de zwaarte der lucht staat.

De geleerde heeren van onzen tijd, die trachten het weder te voorspellen, gebruiken ook allerlei werktuigen, houden aantekening van het weder jaren achtereen, letten op zon en maan en verduisteringen en zonnevlekken en heel veel meer. Iets daarvan doen wij ook b. v. als we zeggen: »De meouwen vliegen; we krijgen storm!», of: »er is een kring om de maan; er komt regen» enz.

De geleerde heer waar ik u van ga vertellen was ook een weerkundige, zelfs een professor! Hij maakte vele berekeningen en gaf ook dikwijls aan, net als de beroemde professor Falb in onze dagen, hoe het weer naar zijn gedachten wesen zou. 't Bleek dan echter maar al te dikwijls, dat 't Heeren bestel zijn wijsheid te boven ging en wat hij zei niet uitkwam. Evenwel was hij een zeer kundig en ook beroemd man.

Hoeveel hij echter ook aan den hemel onderzocht en van de sterren en de zon nagespeurd had, nooit had onze professor zijn blik nog wat hooger verheven, namelijk tot Hem, dien de hemel der hemelen niet kan omvatten, die trouw boren de sterren, en de zon gebreit de aarde te verlichten. Integendeel aan dien God dacht hij niet, ja in zijn hart belachte hij de domme menschen, die gelooven dat regen en droogte, goede en kwade jaren ons niet bij geval, maar uit Gods vaderlijke hand toekomen.

Nu had deze hooggeleerde heer een vriend die dokter was, en het even druk had met te kijken naar zieke menschen als de professor met kijken naar de lucht. Zoo waren het dan twee ijverige vrienden, en was 't geen wonder dat zij eens, toen de zomer in 't land kwam, tot elkaar ziden: »We moeten tot ontspanning en om wat uit te rusten eens samen een terrasje gaan doen, dood op ons gemak, zoo hier en daar een mooie strek wat rondruiken! Dat werd afgesproken en dus gingen dan die twee op reis. Misschien had de professor ook al voorspeld, dat het mooi weer zou wesen.

Een paar dagen hadden zij gereisd, meestal te voet, toen zij in een klein dorp kwamen. Het zag er mooi uit, en ze besloten er eens te rusten, te meer daar het warm was en 't wandelen hen wel wat vermoed had. Zoo gingen zij dan een herberg binnen, en vroegen er wat te eten en te drinken. De waard, die zelden heeren te gast kreeg, was niet dat bezoek recht in zijn schik, misschien wel omdat hij op een goede vertiering hoopte. Hij noodigde de beide vreemdelingen in zijn huiskamer en zette zich nevens hem. Blijkbaar had hij al den tijd en den lust om eens gezellig te praten, en de heeren, wien 't even zoo ging, hadden daar niets tegen.

Nadat de gasten zich behoorlijk verkwikt hadden en op hun gemak een sigaar waren gaan rooken — ook de herbergier kreeg er een — sprak de dokter, die toch gewend was te vragen hoe de menschen het maakten; tot den waard: »Nu, vriend, hoe gaat het u. Zeker frisch en gezond?»

»Op 't oogenblik weer best!», was 't antwoord van den man, die er dan ook zeer gezond en krachtig uitzag.

»Zijt ge dan soms kort geleden ziek geweest?» vroeg de geneesheer. »Men zou het u niet aanzeggen.»

»Dat zal ik u vertellen!», sprak de waard, en hij begon.

Wat hij vertelde volgt.

AAN VRAGERS.

Op de vraag wat men toch door *abracadabra* te verstaan heeft, kunnen we hier slechts kort antwoorden, dat men er tegenwoordig niet anders dan wanaal, onbegrijpelijke redeneeringen en dergelijke met aanduidt.

Het woord is eigenlijk een tooverwoord, dat is zulken waaraan de heidenen en de bijgeloofige lieden vooral vroeger de kracht toeschreven om wonderen te werken, kwalen te genezen en zoo meer. Nu leefde er in de derde eeuw een Romeinsche geneesheer, die Samonius heette. Hij geloofde dat het woord *abracadabra* de kracht had om de koorts te genezen. Men moest het op een stuk papier schrijven en wel zoo, dat het geschrevene den vorm had van een driehoek, b. v. op deze wijze:

ABRACADABRA
ABRACADABRA
ABRACADAB
ABRACADA
ABRACA enz.

Dit papier hing iemand dan om zijn hals en... dan werd hij wel of niet beter. In 't eerste geval had dan, zei Samonius, 't woord het gedaan. Nu, wie kan, mag het gelooven, maar het is natuurlijk dwaasheid. Wij Christenen mogen zulke zotheidn nooit aannemen.

HOOGENBIJK.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.
— BEREDE: Aalten B. en Francker, A. T. van Dijken te Marthen. — Montfort C. H. J. Hartwigsen Cx te Harraelen.

AANGENOMEN: Tholen B. M. van Oostende te Oostland (Z. H.) — Zierikzee, G. H. W. Esselink te Slidrecht.

Nederlandsche Hervormde Kerk.
— BEREDE: Oudorp, W. H. Kalsbeek te Kesteren v. a. — Appelscha, W. H. Linckh te Looen op de Veluwe. — Graveland en Goudriaan, P. S. Meerburg te Capelle aan den IJssel. — Oudijk (d. Wijk bij Duursede), T. Lakkerkerker, cand. te Zoutereen. — Maklum (Fr.), H. J. Notboom te Geldermalsen. — St. Laurens v. a. (d. Middelhurg), W. H. H. Dijkman te Breukelen (d. IJsseldijk), — Oudenhoorn, W. C. Bronsveld te Randwijk. — Vark (bij Helvoert), J. G. B. Stork, cand. te Amsterdam. — Helvoert (gen. Heerlen), P. Blaasman te Gendringen en Doeven. — Oudorp (Z. H.), W. R. Kalsbeek te Kesteren. — St. Laurens en Brigdamme, K. Loggers Jr. te Velzen. — Stavoren, D. J. van Brummelen te Haskerhorn.

AANGENOMEN: Houtrijk en Polanen, J. Heeringa te Schalkhoben (gen. Grootegast). — Gorinchem, J. Eringa te Cubaard. — Valburg, A. J. Rossmeyer te Laren.

BEDANKT: IJss, F. F. J. van de Plassche Jr. te Goudrak. — Hooge-Zwaluwe, A. L. Gesselschap te Koolgen (d. Utrecht). — Harich en Rijkshuisman, J. Oosterhuis te Veenwezen. — Mijrecht en Ter Aar, A. ten Have te Polbroek. — Nijega en Elshuisen, G. J. Antink te Parrega v. a. — Nieuwen St. Joodland (d. Middelhurg), J. C. G. Gobius (d. Sart te Benne-Buiten). — Vaals, H. Knittema te Gulpen. — Zwartsluis, A. Jellena te Berlikum. — Alquoy (Geld.), J. W. F. Roth te Besoijen (N. B.). — Elburg, J. H. Gunning E. B. te Lersum. — Loon op Zand, C. Bouthouin te Groot-Ammer. — Oudaga, W. Mense, emer. pred. te Bennekom. — Vriescheloo, L. B. Tjebbes te Schraard.

Geabonneerden op DE HERAUT wordt biesel verwacht, de abonnementsgelden over het te kwartaal, eindigende 31 Maart a. s. ten bedrage van f. 120, per postwissel over te maken aan de Administratie.

Op ontvangst van den postwissel wordt den afzender daarvan bericht gezonden.

J. A. WORMSER,
Directeur-Uitgever.
Amsterdam, Maart 1896.

Advertentien.

Eben-Hoeker.
50-jarig Huwelijk
VAN
GERRIT VAN DER BOOM
en
ADRIANA VAN DIJK.
De Lier (Z. H.)

Na een langdurig en slepend lijdend overleed gisteren nacht en kaln onse zeer geliefde broeder, de Heer
ABRAHAM BOURGON CRUQU.
In hem verliest de kerk van Middelhurg een gurecht en wakker strijder voor de eere van haren Koning, een vurig beinaar en overzagd belijder van Gods Waarheid, een godsalig man en wijs Ouderling.
Hij werkte, terwijl het voor hem dag was, Wij moesten gelooven, dat hij de eeuwige ruste is ingegaan.

De kerkraad der Geref. kerk van Middelhurg v.
J. D. VAN DER VELDEN, h. t. Pr.
C. VERHAGE, h. t. Sec.
Middelhurg, 6 Maart 1896.

L. G. WEISZ & Co.
Commissie van de Prinsenstraat,
No. 157,
AMSTERDAM.

GOLDSCHMEDING'S
PIANO'S en ORGELS
zijn alom bekend en worden bij toewening gevraagd.
GROOTE MAGAZIJNEN
KEIZERSGRACHT 305,
Warmoesstraat 141, Amsterdam.
VBAAG Catalogus en Conditiën, van Huur, Huil en Betaling.
Speciale Inrichting voor Reparatie.

COMPAGNON

gevraagd in een **Timmerfabriek** van kleinen omvang, in de provincie **Utrecht**, liefst met het vak bekend en een kapitaal van **f. 3000** konnende aanbrengen. Voor uitbreiding zeer valbaar en geeft een goed bestaan.
Franco brieven, lett. C. O., Bureau *Heraut*, Amsterdam.

Dringende behoefte

bestaat er aan een nieuw kerkgebouw te **Breda**; de krachten in eigen gemeente zijn onvoldoende; wie helpt nu verder, terwijl terrein is aangekocht, en de materialen voor het gebouw nog ontbreken?

We vermelden met hartelijken dank de navolgende gaven: Coll. van P. v. d. A. te Levenhulzen f. 2.00; gitt van J. H. te Zelf f. 25; gitt van de Geref. kerk A. te Maassluis f. 50.

De Penningmeester,
P. K. VAN BOON.
Breda, 10 Maart 1896.

DE GEZANT.

Redacteur: **Dr. P. N. KRUYSWJK.**
75 Cent per 6 maanden franco.
Zij, die zich met 1 April abonneeren, ontvangen de deze maand verschijvende Nrs. gratis.
Kollum. T. SLAGTER, Uitgever.

Ter Perse, om spoedig te verschijnen:
De plaats der Zending onder Heidenen en Mohammedanen, in den arbeid der Geref. Kerken in Nederland, door J. H. FERINGA.
Bed. des Woords te Klundert. Groot 8°.
form. Prijs 50 Cent.

Deze lezing is zeer belangrijk met het oog op de a. s. Gener. Synode en het hooge belang der Zending.

Verschiedene Classes, o. a. Utrecht en 's-Gravenhage, alsmede de Prov. Syn. van N. Brab. en Limburg, drongen ernstig op de uitgave aan. Kennisgeving er van is zeer noodig en ommissbaar, vóór men de zaak der Zending gaat behandelen, met het oog op de a. s. Gener. Synode.

Bestellingen worden spoedig ingewacht bij den Uitgever
K. LE COINTRE, te Middelhurg.

P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co.,
DAN 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFETEN, diverse LOTEN en vreedse COUPONS. Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreedse Banknoten. Sluiten Prolongatiën en BELLENINGEN. Nemen gelden a DEPOSITO 1/2 pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

EEN JAAR OP REIS IN DIENST DER ZENDING,

DOOR
F. LION CACHET.

Binnen enkele dagen ziet de elfde aflevering het licht; en korten tijd daarna zullen D. V. de overige volgen. Het boek, waarvoor men tegen inkoopingsprijs naar den maatstaf van 30 vel druks betaalt, wordt minstens 45 vel groot, zoodat de intekonaren minstens een derde gedeelte gratis ontvangen.

De uitgever vertrouwt dat deze winste in aanmerking zal genomen worden bij de beoordeeling van de vertraging, in de uitgave van het gratis gedeelte, welke door onvoorziene omstandigheden veroorzaakt is.

Vrije Universiteit.

De Vereeniging voor Hooger Onderwijs is voor de helft de wederhelft de Kerkelijke Kas te Amsterdam) erfgenaam geworden van de nalatenschap van Majoor de Wed. Schipperkouter, geb. van Raab, alhier onlangs overleden, nadat eerst eenige legaten voor Christelijke filantropie en lager onderwijs zullen zijn uitgekeerd. Deze zuster in den Heere heeft zich zelf overleed, dat niet alleen de kerk in dit geslacht moet onderhouden worden, maar dat het der kerk in het toekomstige geslacht ook welgaan, de opleiding der leeraren niet mag ontbreken. Vinde haar voorbeeld navolging bij vele broeders en zusters, welke zich nederzetten om te overpeinen, op welke wijze zij op de meest Godverheerlijkende wijze beschikken mogen over het deel der aardische goederen, waarvan hun het rentmeesterschap is toevertrouwd.

Men zal altijd wel doen bij testamentaire beschikkingen den rechtstreeksch dadelijk te vermelden, welke niet is de Vrije Universiteit, of wel de Vrije Universiteit op Gereformeerden grondslag; doch de Vereeniging voor Hooger Onderwijs op Gereformeerden grondslag, gevestigd te Amsterdam, naar deze Vereeniging is in de wet, en de Vrije Universiteit door haar is in het leven geroepen.

W. HOVV.

In dank ontvingen:
Voor de Vereeniging:
Aan Contributiën:

Door den heer Johs Boersma uit Zetten en Andelst f. 37.75; uit Randwijk f. 5.50; uit Heeren f. 13; door den heer A. W. de Leeuw Jr. te Schoonewoerd f. 49; door het loc. com. te Delfshaven f. 78.75; door den heer D. Folkerts te Exmorra f. 7; door den heer M. J. van Wijk te Ede f. 18; van S. en O. te A. f. 25; uit Nieuw-Amstel f. 22.50; door den heer Johs Krap te 's-Gravenhage afrekening f. 72.50; per post ontvingen f. 4.

Aan Collectiën (voor de Theol. faculteit):
Van de Geref. kerk te Abbenbroek f. 0.80; van idem te Heteren halve collectie f. 1.90; van idem te Bommel f. 0.94; van idem te Hellevoetsluis f. 3; van idem te Nieuw Helvoet f. 2; van idem te Oostvoorne f. 0.40; van idem te Oud Bellerland f. 1.67; van idem te Oudorp f. 0.50; van idem te Roekanje f. 1.65; van idem te Rozenburg f. 2.15; van idem te Stad aan 't Haringvliet f. 1.38; van idem te Vlaardingingen A f. 26.60; van idem te Groningen B f. 46.97; van idem te Sauwerd A f. 1.77; van idem te Sauwerd B f. 8.17; van idem te Beudum A f. 21.20; van idem te Beudum B f. 7.10; van idem te 't Hisinge f. 10.50; van idem te Zuidbroek f. 6.03; van idem te

DRINGENDE BEDE.

Te **Londen** is groote behoefte aan een nieuwe **Gereformeerde School voor on- en minvermogenen**. Wij hopen haar in eigen kring te onderhouden, doch voor de stichting zijn onze krachten ontoereikend.
Welke broeder of zuster helpt ons daarin met eenige gitt of door het nemen van aandelen van 50 of 25 gulden, renteloos of tegen 3 pCt
H. W. BAKHUIS ROOZEBOOM,
Voorzitter.

H. VAN LOO, Penningmeester.
D. VAN DALEN, Secretaris.

A. R. A. HAGT,

VOORZICHER VAN DEN BRIL & CO.,
WIJNHANDEL,
KLUNDERT.

LEERDENEN DR. KOHLBRÜGGE.

VERLANGD: De twaalf twaalfstallen LEERDENEN van DR. KOHLBRÜGGE. Aanbiedingen met prijsopgave, onder lett. J. No. 46, aan ERVEN B. VAN DER KAMP, Groningen.

De verschijning van den herdruk van de bekende **Bijbelverklaring**

Henry en Stackhouse,

vestigd ondergeteekende de aansicht op de complete oorspronkelijke Engelsehe uitgave van dit gezochte en kostbare werk.

Sceeds antiquarisch voorhanden in verschillende edities, in den prijs van
f. 20. — tot f. 35. —.

Kampen. J. H. KOK,
Oude en Nieuwe Boekhandel.

UITGAVE VAN HÖVERER & ZOON,

te AMSTERDAM:
GEDICHTEN
VAN
J. A. WORMSER.

Prijs f. 1.25 In stempelp. f. 1.00.

Dat worden, oas, geest, teeknis, we red, ontbinder, onze sche, ring, ont, van den, persoonli, de outb, losscheur, als er te, is men z, doode te, lijk lijf, Hij is e, Duideljk, de dood, natuurli, schuren, strekt nie, eeuwige, heid blij, meer zijn, bewijst d, een dood, eeuwen, wat wij, volgende, gen door, alles om, Wel de, houden, onthnde, Dat w, zijn oor, schepijn, heeft ge, piog een, ten. Die, er bij, smenge, wezens, dan de, was hij, schepsel, anders, wereld, de eene, In 's men, mogens, hem een, een go, leven, er ook, schepsel, chaos, onderlin, worden, schepijn, betoont, toch he, geschap, stond, d, ontstond, zou zijn, geheel, in de z, el, teljk o, anders, heel iet, dijs sch, lichaam, aarde, des lev, een le, soortige, in de z, ze zijn, verband, als de, omalub, het is, instrum, hoogh, mystiek, drukker, ken v, daarna, van o, die nie, binnem, die z, mochat, gescha, band l, ring p

De Administratie.

ELECTRISCHE DRUKKERIJ,
Voorhem J. J. ARND en ZONEN.